

РЕШЕНИЕ

№ 17918

гр. София, 12.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **13488** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на от „Фаст Сървисиз България“ ООД срещу Решение № Ж-1010/12.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх. № В-11А-00-16 от 30.06.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД [населено място]. В жалбата се твърди, че постановеното решение е незаконосъобразно постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Моли атакуваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован чрез процесуалния си представител адв. Х. поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва така подадената жалба. Твърди, че издаденото решение е валидно, правилно и законосъобразно и моли същото за бъде оставено в сила. Представя становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- „ВиК“ ООД [населено място], редовно призована, не изпраща представител.

От фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на постъпила жалба вх. № В-11А-00-16 от 30.06.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД [населено място].

От приетата по делото административна преписка се установява, че на 30.09.2009 г. „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] и „Фаст Сървисиз България“ ООД са сключили безсрочен договор № 75/2009 г. за предоставяне на водоснабдителни услуги; На 05.01.2010 г. „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] и „Фаст Сървисиз България“ ООД са сключили и договор № 50 на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № 7 от 14.11.2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (Наредба № 7/2000 г.), който регламентира отношенията между страните във връзка с отвеждането на отпадъчните води на жалбоподателя, заустени в експлоатираната от ВиК Р. канализационна система.

На 09.06.2025 г. „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] е изпратило писмо с изх. № К-1067 до жалбоподателя, с което е изисквало в 15-дневен срок от получаването му да бъде подписан нов договор за заустване на отпадъчни води, приложен към писмото, както и е посочило, че сключеният преди това договор № 50 от 2010 г. между страните е прекратен на основание чл. 24, изр. 2-ро от същия. ВиК операторът е отправил предупреждение, че ако изпратеният с писмото договор не бъде върнат подписан, писмото следвала се счита за уведомление за преустановяване на подаването и отвеждането на вода за обект на жалбоподателя, на основание чл. 41, ал. 3, т. 8 от Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4/2004 г.) и по аргумент от противното на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 7/2000 г.; На 23.06.2025 г. „Фаст Сървисиз България“ ООД е връчило на „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] нотариална покана с предупреждение ВиК операторът да се въздържа от предприемане на действия в нарушение на действащите договорни отношения и приложимото законодателство;

На 25.06.2025 г. на основание чл. 41, ал. 3, т. 8 от Наредба № 4/2004 г. представители на ВиК оператора са прекъснали сградното канализационно отклонение към обекта на „Фаст Сървисиз България“ ООД, като на място са съставили двустранно подписан констативен протокол за извършеното действие. Посочва се, че работата на обекта е практически трайно преустановена след това действие на ВиК оператора.

Преди депозирането ѝ в КЕВР, жалбата с вх. № В-11А-00-16 от 30.06.2025 г. не е била разгледана от „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място], каквото е изискването на чл. 142, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/2013 г.), поради което е изпратена с писмо (изх. № В-11А-00-16 от 04.07.2025г.) за извършване на проверка и изготвяне на становище от оператора.

В своето становище до Комисията (писмо с вх. № В-11А-00-16 от 21.07.2025 г.), с копие до адв. А. К., в качеството му на пълномощник на „Фаст Сървисиз България“ ООД, ВиК операторът информира, че водоснабдяването на обект - автомивка „Пет минути” @@30@ [населено място], собственост на „Фаст Сървисиз България“ ООД не е прекъсвано. В становището се посочва, че са предприети мерки по отношение на услугата - отвеждане на отпадъчни води, чрез затапване на канализационното отклонение на основание чл. 41, ал. 3, т. 8 от Наредба № 4/2004 г. и по аргумент от противното на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 7/2000 г., за което абоната е предварително уведомен. „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] дава следното становище по засегнатите в жалбата въпроси: 1. Договор № 75/2009 г. за предоставяне на водоснабдителни услуги е действащ; 2. Договор № 50/2010 г. за отвеждане на отпадъчните води на жалбоподателя е

прекратен съгласно изискванията на Наредба № 7/2000 г.; 3. ВиК операторът е изпратил нов договор до „Фаст Сървисиз България“ ООД с писмо № К-553/06.02.2023 г., което не е получено, защото адресът, посочен в договора, не е бил актуализиран от потребителя. „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] е изпратило второ писмо № К-729/20.02.2023 г. до обекта - автомивка в [населено място], на което като отговор е получена нотариална покана от жалбоподателя с предупреждение за въздържане от действия и информация, че „Фаст Сървисиз България“ ООД не счита договора за прекратен; 4. На жалбоподателя не е ограничавано водоподаването, тъй като Договор № 75/2009 г. за предоставяне на водоснабдителни услуги не е прекратен; 5. Договора № 50/2010 г. е прекратен съгласно чл. 24 от същия. Предприетите мерки са по отношение на услугата - отвеждане на отпадъчни води, за което абонатът е предварително уведомен и е съставен протокол.; 6. Пречиствателната станция за отпадъчни води на [населено място] (ПСОВ-Р) е въведена в експлоатация в края на 2011 година, но част от отпадъчните води на града не са се отвеждали за пречистване. След реализацията на проект „Изграждане на ВиК инфраструктура на обособената територия, обслужвана от „ВиК“ ООД - Р.“ и неговото приключване през 2022 г., неприсъединената канализационна мрежа е превключена към ПСОВ-Р, което е наложило актуализиране на договорите за включване в тях услуга „пречистване“. 7. ВиК операторът не е представил доказателства по чл. 5, т. 11 от Общи условия, тъй като това не е основанието за прекратяване и промяна на договора. 8. ВиК операторът счита, че не е в компетентността и правомощията на абоната да преценява необходимостта от промяна в договора, като посочва, че всички обстоятелства, които са наложили промяната са обяснени на потребителя. 9. Относно възражението към нормите в договора, ВиК операторът посочва, че текстовете в него са съобразени с изискванията на Наредба 7/2000 г., по-специално с разпоредбите на чл. 4, ал. 4, чл. 7, ал. 1 и ал. 2, и чл. 8 от наредбата. Взети са предвид указанията на КЕВР, където са зададени следните гранични стойности за определяне на степените на замърсеност по показател БПК5 в мгОг/л: 1 степен до 200; 2 степен от 201 - 600; 3 степен над 600. Операторът заявява, че договорът за всички абонати е с еднакво съдържание и норми, не е „проект“ и целта му не е да въвежда по-благоприятни норми за потребителя, а да се опазват канализационните съоръжения, ПСОВ и водния обект - приемник на отпадъчните води; посочва, че заложените в договора изисквания са постижими при поддържане на локалното пречиствателно съоръжение за този тип обекти - каломаслоуловител /както е при всички автомивки/. В становището още се пояснява, че в договора няма предвидени санкции, а единствено е предвидено, че при констатирано замърсяване с протокол от взета проба и анализ по БПК5, потребителят ще заплаща по-висока степен пречистване. 10. ВиК операторът твърди, че посоченото в жалбата, че работата на обекта е трайно преустановена не отговаря на истината и че след подписване на актуален договор ще възстановим нормалната работа на канализационното отклонение. По отношение на твърденията на жалбоподателя за липса на нарушения или недобросъвестно поведение от негова страна, ВиК операторът представя доказателства, че през 2021 г. на „Фаст Сървисиз България“ ООД е съставен протокол за нарушение отворен кран на байпасна връзка (предвидена за противопожарни нужди) (липсваща втора пломба), за което е съставен протокол.

В заключение „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] посочва, че прилагането на крайни мерки е след нееднократно приканване за актуализация на договора и откази от страна на потребителя и че не е в правомощията и компетентността на абонатите да определят нормите за заустване в градска канализация.

Към становището на ВиК оператора са приложени Договор № 75/2009 г. и Договор № 50/2010 г., сключени между дружеството и ВиК оператора; 4. Писмо с рег. № К- 729/20.02.2023 г.; 5.

Нотариална покана с вх. № К-279# 1/23.05.2023 г.; 6. Писмо с рег. № К- 1067/04.06.2025 г.; 7.

Нотариална покана с вх. № К-1067# 1/23.06.2025 г.; 8. Протокол за констатирано нарушение от 22.07.2021 г. 9. Протокол № 2568/25.06.2025 г. за спиране услуга отвеждане.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка и след като е изложила мотиви за това, КЕВР се е произнесла с Решение № Ж-1010/12.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх. № В-11А-00-16 от 30.06.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД [населено място].

В хода на съдебното производство от страните по делото не са ангажирани допълнително доказателства.

От правна страна.

От представените по делото доказателства е видно, че Решение № Ж-1010/12.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх. № В-11А-00-16 от 30.06.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД [населено място] е изпратено на жалбоподателя по електронен път на 21.11.2025 г. Видно от приложеното известие за доставяне решението е получено от процесуалния представител на жалбоподателя на 21.11.2025 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 05.12.2025 г. С оглед на горното съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14- дневен срок, предвид което, същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената от закона писмена форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Следователно компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по ЗЕ и ЗРВКУ е по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги.

Съобразно чл. 6, т. 1 и т. 2 от ЗРВКУ Комисията регулира качеството на ВиК услугите и цените на ВиК услугите. В чл. 9, ал. 1 от ЗРВКУ е посочено, че комисията измерва и оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество. В ал. 2 на същия член са изброени основните показатели за качество на ВиК услугите (1. ниво на покритие с водоснабдителни услуги; 2. качество на питейната вода; 3. непрекъснатост на водоснабдяването (непрекъснатост на водоподаването и времетраене на прекъсванията); 4. общи загуби на вода във водоснабдителните

системи и срокове за тяхното намаляване; 5. аварии на водоснабдителната система; 6. налягане във водоснабдителната система; 7. ниво на покритие с канализационни услуги; 8. качество на суровите отпадъчни води и на пречистените отпадъчни води; 9. аварии на канализационната система; 10. наводнения в имоти на трети лица, причинени от канализацията; II. експлоатационни показатели за ефективност; 12. финансови показатели за ефективност; 13. срок за отговор на писмени жалби на потребителите; 14. срок за присъединяване на нови потребители към ВиК системите; 15. численост на персонала спрямо брой на обслужваните потребители).

Съгласно чл.147, ал.1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

В конкретният случай от административният орган е спазена процедурата по чл.142-147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР, който е обсъден на закрито заседание на комисията като решението е постановено в срока по чл. 146, ал. 1 от Наредбата. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването му. Решението е мотивирано като съдържа подробни мотиви във връзка с изложените в жалбата твърдения, както и че компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по ЗЕ и ЗРВКУ е по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги.

Провеждането на надлежна административна процедура се установява от представената по делото административна преписка.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ, определен в чл. 1, ал. 1 от същия по следния начин: Чл. 1 (1) Този закон урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, наричани по-нататък „ВиК оператори, следователно компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по ЗЕ и ЗРВКУ е по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги.

Съобразно чл. 6, т. 1 и т. 2 от ЗРВКУ Комисията регулира качеството на ВиК услугите и цените на ВиК услугите. В чл. 9, ал. 1 от ЗРВКУ е посочено, че комисията измерва и оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество. В ал. 2 на същия член са изброени основните показатели за качество на ВиК услугите (1. ниво на покритие с водоснабдителни услуги; 2. качество на питейната вода; 3. непрекъснатост на водоснабдяването (непрекъснатост на водоподаването и времетраене на прекъсванията); 4. общи загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване; 5. аварии на водоснабдителната система; 6. налягане във водоснабдителната система; 7. ниво на покритие с канализационни услуги; 8. качество на суровите отпадъчни води и на пречистените отпадъчни води; 9. аварии на канализационната система; 10. наводнения в имоти на трети лица, причинени от канализацията; 11. експлоатационни показатели за ефективност; 12. финансови показатели за ефективност; 13. срок за отговор на писмени жалби на потребителите; 14. срок за присъединяване на нови потребители

към ВиК системите; 15. численост на персонала спрямо брой на обслужваните потребители). В тези граници, определени от ЗЕ и ЗРВКУ се простира компетентността на Комисията да разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори.

Прекъсване на водоподаването към имот попада в обхвата на предмета на регулиране по ЗРВКУ, доколкото е свързано с достъпността на водоснабдителните услуги, и подлежи на разглеждане по същество от КЕВР.

Правната уредба на материята, свързана с възможността ВиК операторът да преустанови водоподаването към имот на потребител е разгледана в Наредба № 4/2004 г. и Общите условия.

Съгласно чл. 41, ал. 3, т. 8 от Наредба № 4/2004 г. „, Чл. 41 ... (3) След предварително уведомяване операторите могат да спират напълно или частично подаването и отвеждането на вода в следните случаи: ... 8. когато при неспазване от страна на потребителите на задължения, чието изпълнение е определено с общите условия и договора, те са основание за прекратяване на водоснабдяването “.

Съгласно клаузата на чл. 43, ад. 1 от Общите условия „В случаите, когато ВиК операторът е прекъснал доставянето на питейна вода и/или отвеждането на отпадъчни води по вина на потребителя, съгласно изискванията на действащото законодателство и тези общи условия, същите се възстановяват само от В и К оператора в срок до 3 работни дни след отстраняване на причината, която го е наложила, и заплащане от потребителя на разходите по възстановяването". В ал. 2 на същия член е уточнено, че „Разходите за възстановяване на доставянето на питейна вода и/или отвеждането на отпадъчни води са сума, покриваща разходите за процедурата по прекъсване и възстановяване на водоснабдяването, съгласно ценоразписа на В и К оператора “.

Чл. 67 от Общите условия съдържа правилата относно съобщаването - редът за връчване и сроковете, от които започват да текат предизвестия и уведомления, издадени съгласно Общите условия, както и на съобщения (покани, предупреждения, предизвестия, уведомления и др.) във връзка с неизпълнението на задълженията на потребителите, произтичащи от клаузите на същия нормативен акт. Спирането на водоснабдяването продължава до отстраняване на причините, които са ги предизвикали, съгласно чл. 41, ал. 5, във връзка с чл. 41, ал. 2, т. 5 от Общите условия. След извършения анализ на представените по преписката копия на документи се установява, че водоснабдяването на обекта на „Фаст Сървисиз България“ ООД автомивка „Пет минути“, находяща се на @@43@ [населено място], не е преустановено и не е било преустановявано.

Следователно жалбата е неоснователна, доколкото няма прекъсване на водоподаването към имота на жалбоподателя. В тази връзка за Комисията към момента на сезирането ѝ е нямала основание да даде указание на ВиК оператора.

Поради изложеното и като не се констатира от съда пороци в оспорената част на решение, които да водят до незаконосъобразност на същото, съдът намира подадената жалба в тази част за неоснователна.

Що се отнася до отправеното искане към Комисията, касаещо прекъсването на услугата - отвеждане на отпадъчни води към обекта на жалбоподателя и необходимостта да се сключи договор на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № 7/2000 г., съдът намира, че жалбата е неоснователна и в тази част.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги (НРЦВКУ, приета с ПМС № 8/18.01.2016 г. обн. ДВ бр. 6 от 2016г.) цената за пречистване на отпадъчните води се утвърждава по групи потребители, а по силата на чл. 16, ал. 1 от същата наредба, цената за пречистване на отпадъчни води се образува, като се разделят необходимите годишни приходи за услугата на прогнозните пречистени годишни количества отпадъчни води в зависимост от степента на замърсеност, определена от акредитирана

лаборатория за промишлените и други стопански потребители.

Съгласно § 1, т. 3 от Допълнителна разпоредба на НРЦВКУ, „Групи потребители“ за целите на регулирането на цената за пречистване на отпадъчни води са: а)потребители, на които се предоставят водоснабдителни и/или канализационни услуги за питейно-битови нужди; б) обществени, търговски и други потребители, които са приравнени на потребителите по буква "а"; в)потребители, на които се предоставят водоснабдителни и/или канализационни услуги за промишлени и други стопански нужди.

Съгласно т. 12.1. от Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2022- 2026 г., приети с решение по Протокол № 82 от 27.04.2021 г. на КЕВР, по т. 2, изменени с решение по Протокол № 345 от 10.11.2023 г. на КЕВР, по т. 5, и и поправени с решение по Протокол № 21 от 23.01.2025 г., т. 2 (Указания НРЦВКУ), степента на замърсеност за битови и приравнените към тях обществени потребители е 1.

В т. 12.4. от същите указания е записано, че ВиК операторът обосновава принадлежността на един потребител към категорията „промишлени и други стопански потребители“, с право да начислява цени за услугата „пречистване на отпадъчни води“ по степен на замърсеност. при изпълнение на следните условия: -наличие на свободен капацитет на съответната Пречиствателна станция за отпадъчни води (ПСОВ); - сключен договор по Наредба № 7/14.11.2000 г. на МОСВ и МРРБ, за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места;- извършени контролни пробонабирания от пункта на заустване на формираните отпадъчни води от дейността на този потребител в градска канализация, респ. протоколи от извършените анализи; -към категорията „промишлени и други стопански потребители“ спадат тези потребители, които чрез своята дейност генерират замърсяване на отпадъчните води, което е различно от замърсяването, което се получава от битовите потребители, и с оглед на което за тяхното пречистване са необходими допълнителни разходи от страна на ВиК оператора, съгл. § 1, т. 1 от ПРЗ на Наредба № 7/14.11.2000 г.; - всички останали потребители, в резултат на чиято дейност отпадъчните води не се различават по състав и свойства от отпадъчните води на битовите потребители, се причисляват към категорията „приравнени към тях обществени и други потребители”.

Дефиниция на „производствени отпадъчни води“ се съдържа в § 1, т. 1 от Допълнителна разпоредба на Наредба № 7 от 14.11.2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (Наредба № 7/2000 г.): „производствени отпадъчни води“ означава отпадъчни води, които се изпускат в резултат на производствена, стопанска или други дейности и които по своя произход, състав и свойства са различни от фекално-битовите отпадъчни води, резултат от човешкия метаболизъм и битово-домакинските дейности“. Следователно към категорията „потребители, на които се предоставят водоснабдителни и/или канализационни услуги за промишлени и други стопански нужди“ по смисъла на § 1, т. 3, буква „в“ от ДР на НРЦВКУ спадат тези потребители, които чрез своята дейност генерират замърсяване на отпадъчни води, различно от замърсяването, получено от битовите потребители, с оглед на което за тяхното пречистване са необходими допълнителни разходи от страна на ВиК оператора. ВиК операторът обосновава принадлежността им към тази категория потребители с представяне на документите, посочени в т. 12.4. от Указания НРЦВКУ.

Всички останали потребители, в резултат на чиято дейност отпадъчните води не се различават по състав и свойства от отпадъчните води на битовите потребители, се причисляват към категорията „обществени, търговски и други потребители, които са приравнени на потребителите по буква „а“ (.потребители, на които се предоставят водоснабдителни и/или канализационни услуги за

питейно-битови нужди) по смисъла на § 1, т. 3, буква „б“ от ДР на НРЦВКУ.

От представените по преписката документи е видно, че ВиК операторът прекратява договор № 50 от 2010 г., сключен между страните, на основание чл. 24, изр. 2-ро от същия, предвиждащо, че „Договорът се прекратява от Оператора и при въвеждане в експлоатация на градската пречистваемелна станция за отпадъчни води“. Едновременно с това, с цел съблюдаване на изискванията на нормативната уредба и на Указания НРЦВКУ, „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] е изпратило е писмо-покана до жалбоподателя „Фаст Сървисиз България“ ООД в качеството му на стопанско предприятие, за сключване на договор Наредба № 7/2000 г.

Тук спорът между страните е свързан с въведените основания от страна на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението, поради необсъждане от страна на КЕВР на разпоредбата на чл.41, ал.3, т.8 от Наредба №4 възоснова на която ВиК оператора се е позовал за предприемане на действия по запушване на канализационната шахта.

Според жалбоподателя, отказа на потребителя да сключи икономически неизгоден за него договор не може да представлява основание за прекратяване на водоснабдяването, като по този начин се анцентрира на факта, че между дсружеството жалбоподател и заинтересованата страна е налице спор относно действието и прекратяването на договора по отвеждане на отпадъчни води.

КЕВР от своя страна в оспореното решение, след като е приела за установено, че между „Фаст Сървисиз България“ ООД и „Водоснабдяване и канализация“ ООД, [населено място] съществуват договорни отношения, възникнали във връзка с ползването на ВиК услуги за обект на дружеството в [населено място]; че са налице две отделни правоотношения: по договор № 75/2009 г. за предоставяне на водоснабдителни услуги, както и по договор № 50/2010 г., сключен на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № 7 от 14.11.2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (Наредба № 7/2000 г.), който урежда условията за отвеждане и заустване на производствените отпадъчни води на жалбоподателя в експлоатираната от ВиК оператора канализационна система е изложила своите аргументи относно неоснователността на жалбата в тази част, която неоснователност произтича от въпросите, с които е била сезирана излизащи извън кръга на нейната компетентност. Настоящият съдебен състав намира за правилни и съответстващи на закона така формираните изводи на КЕВР. Съображенията за това са следните.

Видно от събраните по делото доказателства, на 09.06.2025 г. ВиК операторът е изпратил писмо, с което е поискал подписване на нов договор за заустване на отпадъчни води, съобразен с действащата нормативна уредба и с настъпилите промени в условията за експлоатация на канализационната система и пречистваемелната станция, като е посочил, че договор № 50/2010 г. е прекратен на основание чл. 24, изр. 2-ро от същия. Със същото писмо операторът е уведомил потребителя за последиците от неподписване на новия договор - а именно че ще бъдат предприети действия по чл. 41, ал. 3, т. 8 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4). След последвал отказ от подписване, на 25.06.2025 г. представители на ВиК оператора са предприели действия по прекъсване на сградното канализационно отклонение, а не по спиране на водоснабдяването. В становището на оператора по преписката изрично е посочено, че водоснабдяването на обекта не е прекъсвано, договор № 75/2009 г. е действащ, а предприетите мерки са само по отношение на услугата „отвеждане на отпадъчни води“. Именно поради това КЕВР е приела, че жалбата е неоснователна, доколкото няма прекъсване на водоподаването към имота на жалбоподателя - което е било и основното искане на жалбоподателя до КЕВР.

От мотивите на решението на КЕВР се установява, че Комисията е обсъдила всички релевантни

за нейната компетентност обстоятелства, а именно съществуването на договор № 75/2009 г. за водоснабдителни услуги; съществуването и прекратяването на договор № 50/2010 г. по Наредба № 7/2000 г.; обстоятелството, че ВиК операторът е изпратил проект на нов договор; обстоятелството, че водоснабдяването на обекта не е прекъсвано; обстоятелството, че предприетите действия от ВиК оператора са само по отношение на услугата „отвеждане на отпадъчни води“.

КЕВР е извършила подробен анализ както на искането на жалбоподателя, така и на представените от страните договори, кореспонденция, нотариални покани, констативни протоколи и становища. В тази връзка не е налице формално или бланкетно произнасяне, а ясно очертана фактическа основа и последователен правен анализ на релевантните за преписката обстоятелства. Следователно Комисията не е постановила решението си формално или при липса на изясняване на фактите, а след анализ на представените документи и на становището на оператора. Именно въз основа на този анализ е приела, че не е налице прекъсване на водоснабдителната услуга, а възникналият между страните спор по повод отпадъчните води има друг характер.

Комисията правилно е разграничила два различни въпроса: от една страна - дали е налице прекъсване водоснабдяването, което попада в рамките на нейната регулаторна компетентност, като именно това е било искането на жалбоподателя — само по отношение на водоснабдяването, и от друга страна - дали между страните съществува спор относно условията на договор за заустване на отпадъчни води, сключен при условията на Наредба № 7/2000 г., който по своята същност е договорен спор.

В мотивите правилно е прието, че водоснабдяването не е било преустановявано, а са предприети действия единствено по отношение на отвеждането на отпадъчни води след предварително уведомяване. Същевременно е отчетено, че спорът между страните се концентрира върху необходимостта от нов договор, неговото съдържание и приложимите показатели за заустване - въпроси, които надхвърлят предмета на регулаторната компетентност на КЕВР.

В решенията си по чл. 22 ЗЕ по жалба на засегнат субект КЕВР извършва административен контрол спрямо дейността на водоснабдителните дружества. Комисията е компетентна да им укаже изпълнението на техни, произтичащи от закона или от други правнообвързващи актове, административни задължения. Тя обаче няма правомощия да се произнася за упражняването на облигационни права и изпълнението на облигационни задължения, които произтичат от съществуващи между страните по спора гражданскоправни отношения. Р. на енергийния пазар и пазара на водоснабдителни и канализационни услуги се осъществяват не само с нормативни и административни актове, но със сключването на договори между участниците на тези пазари. Подведомствени на Комисията за енергийно и водно регулиране са споровете между лицата по чл. 22, ал. 1 ЗЕ, свързани с развитието на административни отношения, които се регулират с метода на власт и подчинение. Що се отнася до споровете, свързани с изпълнението на права и задължения, произтичащи от облигационни отношения, страните по които са равнопоставени, компетентен да ги разгледа е гражданският съд. Затова волеизявлението, с които Комисията се произнася по валидност, изпълнение и прекратяване на договори са извън административните правомощия на КЕВР. Тя може да провери оплакванията в жалбата на „Фаст сървисиз България“ ООД и да прецени доколко действията на „ВиК“ ООД [населено място] са съобразени с нормативната уредба. Но уреждането на облигационните отношения между страните по сключения договор са предмет на гражданскоправен спор и КЕВР няма правомощие да разрешава такъв гражданскоправен спор – в т.см. Решение № 9267 от 20.10.2022г. по адм.д. № 1737/22г. по описа на ВАС.

По изложените съображения настоящият съдът приема, че обжалваното Решение № Ж-1010/12.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх. № В-11А-00-16 от 30.06.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД [населено място] е законосъобразно, поради което жалбата на „Фаст сървисиз България“ ООД следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските.

При този изход на спора и с оглед направено искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в съответствие с чл. 143, ал. 4 от АПК, следва такова да му бъде присъдено в размер на 80 евро на основание чл. 78 ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Фаст Сървисиз България“ ООД срещу Решение № Ж-1010/12.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх. № В-11А-00-16 от 30.06.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД [населено място].

ОСЪЖДА „Фаст Сървисиз България“ ООД да заплати по сметката на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, сумата в размер на 80 евро, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.